

[Ib Thyregad.]

dring er efter vor opfattelse rimelig ud fra det synspunkt, at den dividende, som betales i disse tilfælde, bliver beskattet hos modtageren som led i hans indkomst, og at der derfor ville blive tale om en dobbeltbeskatning, hvis man også lod den gå ind under beskatningen efter de nye regler. Jeg finder, det af denne grund og også af andre grunde er en rationel måde at foretage en sondring mellem brugsforeningerne på den ene side og de andre foreninger på den anden side. Dertil kommer, at problemet jo først og fremmest har været rejst og diskussionen har pågået imellem den private butikshandel og brugsforeningerne, og det er naturligvis også med henblik herpå, at lovforlaget omfatter dette område.

I henhold til det oprindelige lovforlag var det tanken, at man skulle gå ind for en forhøjelse af det skattefri fradrag for aktieselskaber fra 2½ pct. til 5 pct. Principielt anser vi stadig dette for at være rigtigt, men allerede på et tidligt tidspunkt under udvalgsbehandlingen var vi klar over, at det ikke ville være muligt at opnå flertal herfor, og det vil sige, at det skattefri fradrag, der er tale om for aktieselskabers vedkommende, bliver uforandret på 2½ pct., men de andre procenter i forslaget er fastsat under hensyntagen til denne ændring i vort forslag.

Jeg vil endvidere gerne gøre nogle bemærkninger om et spørgsmål, vi også har været en del inde på, nemlig spørgsmålet om sammenlægning af selskaber eller fusionsproblemet. Vi ved jo, at der sker en række sammenlægninger både af brugsforeninger og af andre foretagender — også inden for den private sektor — og vi må regne med bl. a. under hensyn til markedsproblemet, at det er af betydning, at så mange selskaber som muligt kan få lejlighed til at foretage sådanne sammenlægninger for at gøre sig konkurrencedygtige over for udenlandske foretagender, uden at det får skattemæssige virkninger, og jeg kan oplyse, at der heller ikke i udlandet er sådanne skatte-

mæssige virkninger. Derfor har vi også i udvalget presset på for at få en løsning på dette spørgsmål, således at ikke alene brugsforeninger, men også aktieselskaber blev fritaget for beskatning, på samme måde som der allerede nu er en mulighed for det med hensyn til banker. Jeg henviser her til bemærkningerne i udvalgsbetænkningen, hvoraf det fremgår, at der er enighed om, at der skal udarbejdes lovforslag, både for så vidt angår brugsforeninger og for så vidt angår aktieselskaber, med henblik på, at en sådan sammenslutning ikke får skattemæssige konsekvenser.

Noget af den tid, udvalgsbehandlingen har taget, har bl. a. været optaget af at finde frem til tilfælde, hvor der kunne være tale om, at en sådan sammenslutningsadgang for aktieselskabernes vedkommende kunne give anledning til misbrug, og det blev konstateret ved de forhandlinger, vi havde — og vi havde sagkyndig bistand fra skatte departementet og fra ligningsdirektoratet — at der var en række tilfælde, hvor det, hvis man gennemførte en fuldstændig fri sammenslutningsadgang uden skattemæssige konsekvenser, ville medføre misbrug. Derfor har vi også været enige om under udvalgsbehandlingen, at en lovgivning af denne art skal tage sigte på også at begrænse disse misbrug i videst muligt omfang, og der findes til brug for udvalget et notat om, i hvilke tilfælde der kan tænkes at foreligge sådanne misbrug. Jeg anser det for meget vigtigt, at man ved denne lejlighed også får løst spørgsmålet om sammenslutning mellem aktieselskaber, vel ikke direkte i form af lovgivning, men i form af en principbeslutning, som senere skal følges op. Det er altså også en konsekvens af det forlig, som her er fremkommet.

Det er glædeligt, at det har været muligt at løse dette gamle problem. Jeg skal ikke her gå ind på, hvad der tidligere er blevet sagt om venstres forslag, og hvilken kritik det har været udsat for. Jeg vil derimod gerne benytte lejligheden til at sige, at der jo har været fremsat mange urigtige påstande om